

[Kjærulff-Schmidt.]

dette lovforslag, og det er vigtigt for de brancher, de dele af erhvervslivet, der rammes af forslaget, at de prøver at holde de partier, som måske vakler en lille smule i troen, fast ved det nej, som de partier har givet udtryk for i dag.

Jens Peter Jensen (V):

Den debat er jo tungthenskridende som Karup Å. Derfor har jeg to bemærkninger, som måske kunne bringe lidt liv i den.

Den ene er denne, at da vor hustru var ung, tegnede hendes far en forsikring for hende, så hun kunne blive et godt parti engang. Da vi fik forsikringen udbetalt, kunne jeg købe en overfrakke til min svigerfar. Det er ingen skade til, at folk i almindelighed lærer, hvad inflationens virkninger er.

Den anden bemærkning er denne, at i slutningen af landbrugskrisens alvorlige år i 1930'erne havde jeg den store glæde at være i tjeneste hos dette høje tings formand. Han ydede mig en betaling for mit arbejde, som absolut var i overkanten af, hvad bedriften kunne bære, men ikke var tilstrækkelig til mit udkomme. Derfor var jeg dørsælger, jeg gik rundt og solgte en Gunnar Fogt-Petersens bog »Vor Regering og Rigsdag«. Takket være den høje formands fattigdom og min flid kom vi til at øve en kulturel indsats, således at der i mange midtfnyske hjem nu findes denne gode bog.

Derfor må jeg sige til det høje ting, at jeg er virkelig imponeret over, at en dobbeltminister har tid til at fremsætte et lovforslag af denne art. Lad det dog også være sådan, at mennesker kan snakke med hinanden. Der er så mange ensomme; de er såmænd helt glade for, at der kommer en agent med et eller andet.

Jeg hørte forleden dag her i tinget, at et yngre medlem af tinget talte om, at de unge skulle have valgret, for de var så modne. Skulle de så ikke være modne nok til at afvise den slags folk, der kommer? I sommerhalvåret har jeg den regel, at når Jehovas vidner kommer, så viser jeg mig frem i min fysiske pragt og siger til dem: det nytter ikke noget, jeg er buddhist.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om overformynderiets virksomhed. (Nedlæggelse af overformynderiets).

(Lovforslag nr. L 159. Fremsat 13/4 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Tove Lindbo Larsen (S):

Revisionstidspunktet i den oprindelige lov om overformynderi var fast til 1974-75, men blev udsat i to år, derfor dette lovforslag nu.

Ved drøftelsen af udsættelsen i 1975 gav folketinget udtryk for, at overformynderi burde nedlægges og opgaverne varetages andetsteds. En arbejdsgruppe med repræsentanter for overformynderi og justitsministeriet har drøftet forholdene og gav i efteråret 1976 en redegørelse for resultatet af disse drøftelser. Arbejdsgruppen peger sluttelig på to muligheder: principalt at opretholde overformynderi, subsidiært at overformynderi nedlægges og arbejdsområdet henlægges direkte til justitsministeriet.

I løbet af de ti år, loven om overformynderi har virket, har man rationaliseret i en sådan grad, at der er nået et højt aktivitetsniveau. En nedlæggelse af overformynderi og en henlæggelse af arbejdsområdet til justitsministeriet, som en vedtagelse af lovforslaget indebærer, synes dog yderligere at medføre visse besparelser og rationaliseringsmuligheder. Der er dog tale om en midlertidig ordning, før den endelige placering foretages. Den langsigtede løsning ligger i oprettelse af en styrelse under justitsministeriet til varetagelse af en lang række andre konkrete familieretlige sager. Det lyder for mig som en god ordning. Jeg håber, vi i udvalget kan udbyde den fremtidige organisationsplan.

Med disse ord skal jeg på socialdemokratiets vegne tilsige lovforslaget en positiv udvalgsbehandling.